

50 ANIVERSARI D'OCTUBRE

Salutació al P. C. U. S. del comitè de Barcelona del P. S. U. C.

En apropar-se la data en que es compleix el 50 aniversari de la gran Revolució Socialista d'Octubre volem fer-vos arribar, a vosaltres i a través vostre a tot el poble soviètic, la nostra més profunda i entranyable salutació.

Fa mig segle que les salves del creuer « Auróra » anunciaven el triomf de la revolució en la vella Rússia, donant naixença a una societat sense explotadors ni explotats. Els somnis seculars dels proletaris de tot el món es convertien en esperança-dora realitat. Per a la humanitat s'obria una nova era.

D'un país agrari atressat, on regnaven la misèria i l'analfabetisme, la Unió Soviètica ha passat a ésser la segona potència industrial del món i la primera en no pocs aspectes. El vostre país té el sistema d'ensenyança més desenrotllat de la Terra, va a l'avantguarda de la tècnica i de la cultura. L'Estat soviètic, regit pels treballadors de la ciutat i del camp, vetlla per la salut i el descans de tots els ciutadans soviètics, pel desenrotllament físic i cultural de la joventut. Envoltada d'esguards i atencions, com en cap altre país del món, la infància soviètica creix sana i feliç. La revolució donà a les dones tots els drets polítics, econòmics i socials. Les naus espacials soviètiques són les primeres en descobrir i obrir els camins inexplorats del cosmos.

El vostre heròic poble ha assolit totes aquestes victòries en condicions difícilíssimes, sortint de l'atràs i de la incultura en que estava sumisa la vella Rússia tsarista, defensant-se contra les potències enemigues que l'encerclaven i acosaven de totes parts, fent front i derrotant, amb un tribut de 20 milions de vides humanes, als exèrcits de Hitler.

Avui, el potencial militar de la Unió Soviètica és la millor garantia de pau pels pobles front als plans agressius dels imperialistes ianquis.

Benvolgut companys;

Junts amb vosaltres, compartint els sentiments de milions de comunistes d'arreu del món, celebrem aquesta data enorgullint-nos del difícil però gloriós camí recorregut per la Unió Soviètica en aquests cinquanta anys, de les grans i prodigioses victòries dels pobles de la U.R.S.S. en la construcció del comunisme.

Amb el seu exemple, la U.R.S.S. ha estat i és estimul permanent per a tots els explotats de la terra. L'internacionalisme proletari practicat conseqüentment pel gran Partit de Lenin, per tot el poble soviètic, ha ajudat i ajuda poderosament a la lluita revolucionària dels pobles. En els anys difícils de la nostra guerra d'alliberació nacional, la Unió Soviètica fou l'únic Estat que ajudà poderosament a la justa lluita del poble espanyol. Des de sempre, la U.R.S.S. ha estat la millor defensora de la causa democràtica que defensem. I avui les vostres realitzacions i triomfs són motiu que ens dona alé en la nostra lluita contra la dictadura franquista a la vegada que un constant esperó per a la popularització dels ideals socialistes en el nostre país.

Fidel als principis de l'internacionalisme proletari, la U.R.S.S. ajuda eficaçment a l'heròic poble del Vietnam en la seva lluita contra els agressors ianquis, als països de l'Orient Mig, a Cuba, a tots els pobles que combaten per la seva llibertat i independència.

Per tots aquests motius i molts més, el 7 de novembre és una data entranyable pels comunistes catalans. Enmig del nostre treball i de la nostra lluita per retornar la llibertat al nostre poble, el 7 de novembre serà un dia d'incommensurable joia i esperança. Esteu segurs, estimats companys, que en aquest dia els comunistes i amb nosaltres milers d'espanyols, estarem amb el nostre pensament i el nostre cor a la Plaça Roja, junt amb vosaltres, junt a tot el vostre poble, celebrant i victorejant els vostres triomfs, que són els nostres.

Benvolguts i entranyables companys;

Des d'aquesta ciutat catalana, des d'aquest bocí de terra espanyola, des d'aquesta Barcelona proletària, d'arrelades i velles tradicions revolucionàries i democràtiques, us saludem i felicitem fraternalment amb motiu del 50 Aniversari de la Revolució

(Segueix a p. 3)

treball

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAÏSOS: UNIU-VOS!

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 291

Barcelona, Novembre 1967

Preu : 2 pts

G. LOPEZ RAIMUNDO

Els actes del cinquantenari confirmen la transcendència històrica de la Revolució d'Octubre

Escriure en un breu article tot allò que ha estat i significat la celebració del 50 Aniversari de la gran Revolució Socialista d'Octubre és una empresa impossible per a mi. Les emocions acumulades a Moscou i Leningrad durant gairebé dues setmanes d'actes commemoratius ininterromputs han estat tantes, i són tantes les consideracions que el viatge suggereix, que la seva sola enumeració requeriria més espai del que dispo aquí. Aquestes quarelles són doncs, únicament un anticip d'una exposició més ampla que confio puguer fer properament en una altra publicació.

Esperant aquesta oportunitat hem sembla obligat resaltar des del començament que cap altre esdeveniment històric fou mai festejat de manera tan universal com ho ha estat —i ho està essent encara— el cinquantenari d'Octubre. I això és així perquè cap altre esdeveniment històric influí tan decisivament en el destí de la humanitat. La presència a les festivitats soviètiques de delegacions de gairebé cent països; els actes commemoratius celebrats en tots els racons del món; les felicitacions enviades al P.C.U.S., al Govern i als pobles de la U.R.S.S. des de tots els indrets de la terra; l'atenció concedida a l'aniversari per la premsa, la ràdio i altres mitjans d'informació en tots els continents, reflecteixen de manera inequívoca aquesta transcendència històrica sense parió de la Revolució d'Octubre.

Els festeigs del cinquantenari subratllen resplendentment el triomf del socialisme en la tercera part del nostre planeta, la superioritat del socialisme sobre el capitalisme, la inevitabilitat de la victòria del socialisme a escala universal.

Les quinze repúbliques federades que componen la U.R.S.S. i tots els pobles soviètics han celebrat joiosos el jubileu del règim que liquidà l'explotació de l'home per l'home i l'explotació d'unes nacions per altres; del règim que ha fet de l'endarrerit imperi rus la segona potència industrial del món, el baluard més ferm de la pau mundial, el suport més actiu, de la llibertat de les nacions, el país abanderat de la cultura, la ciència i el progrés universals.

Les commemoracions soviètiques han reafirmat la unitat del camp socialista (llevat d'Albania i Xina que rebutjaren participar en elles) i del moviment comunista, obrer i democràtic internacional. Les sessions so-

lemnes de Moscou i Leningrad i els actes celebrats en altres grans ciutats soviètiques amb la participació de delegats de 95 països, constitueixen la més gran demostració internacionalista de tots els temps. Els discursos pronunciats pels dirigents més caracteritzats dels partits comunistes de tot el món i per líders coneguts d'altres partits i organitzacions obreres —entre ells els del Partit Socialista del Japó, el del Partit Socialista de Xile i del Partit d'Unitat Proletària d'Itàlia—, van expressar una coincidència essencial sobre els principals problemes político-socials de l'època actual. Posaren així mateix de relleu que la immensa majoria dels partits comunistes estan a favor de la celebració d'una nova conferència del moviment comunista i obrer internacional, l'organització concreta de la qual serà estudiada en una reunió preparatòria que tindrà lloc a Budapest durant el proper mes de gener.

La Revolució d'Octubre en tant que obertura decisiva per a l'alliberament dels països antigament dominats per l'imperialisme, fou cantada en els discursos dels representants de la R.A.U., Síria, Guinea, Congo-Brazzaville, Argèlia i altres països recentment alliberats del jou colonial.

Per a aquells que vivim a l'Occident i llegim diàriament les calúmnies antisoviètiques que publiquen el diaris al servei del gran capital, fou emocionant sentir expressar al Vice-President de la R.A.U. la immensa gratitud del seu poble i del seu Govern envers la U.R.S.S., l'ajuda de la qual, en tots els ordres, ha permès al poble egipci de conservar la independència nacional i el seu actual règim progressista orientat vers el socialisme.

Singular i càlid acolliment tingueren les intervencions dels representants de la República Democràtica del Vietnam del Nord i del Front d'Alliberació del Vietnam del Sud, els quals proclamaren una i altra vegada que la U.R.S.S. els dona tota l'ajuda que solliciten per tal de fer front a l'agressió nordamericana i assegurar el triomf final de la lluita heròica del poble vietnamita.

En el ferm i serè discurs del Secretari General del P.C.U.S., company Brezhnev, que obrí la sessió solemne de Moscou el 3 de novembre, són desenrotllats amplament tots els temes als quals ens venim referint, inclosa la decisió soviètica de proporcionar al Vietnam i a tots els pobles víctimes de l'opressió imperialista l'ajuda que necessitin per a conquistar o defensar llur independència i sobirania nacionals. El desfilè militar del 7 de novembre a la Plaça Roja mostrà per altra banda que la justa política del P.C.U.S. i del Govern de la U.R.S.S. recolzen no solament en l'adhesió del poble soviètic i la simpatia de les masses populars en el món sencer, sinó també en les armes més potents que mai hagi tingut cap exèrcit.

Els cohets orbitals soviètics, la fotografia dels quals ha estat tan amplament difosa per la premsa mundial, constitueixen una ga-

(Segueix a p. 4)

JORNADA DEL 27 D'OCTUBRE A CATALUNYA

Informació a les pàgines centrals

A la pàgina 4:

UNA IMPORTANT ACCIO DEL MOVIMENT OBRER A CATALUNYA

Recolzant la iniciativa de les Comissions Obreres madrilenyes, els treballadors d'Astúries, Biscaia, Andalusia, Navarra, Galícia, València, Múrcia i Catalunya, han fet també seva la jornada de protesta del 27 d'octubre, convertint aquesta en una acció conjunta d'envergadura nacional.

A Catalunya, la participació a la jornada de protesta fou decidida per una assemblea de les Comissions Obreres que reuní a representants de les quatre capitals i de nombroses comarques. Per primera vegada, una acció de conjunt és decidida per la reunió de representants obrers de 34 localitats catalanes, que firmen la crida de les Comissions Obreres de Catalunya a fer del dia 27 una gran jornada de protesta i de defensa de les reivindicacions obreres.

El dia 27, responant a aquesta crida, s'han desenrotllat accions de més o menys envergadura a Terrassa, Barcelona, Mataró, Badalona, Sabadell, Vilanova i la Geltrú, Cornellà, Blanes, Lleida, Tarragona i Girona.

A continuació, molt breument sintetitzat, exposem el film de les manifestacions en cada localitat.

ACCIONS A LES QUATRE CAPITALS CATALANES

BARCELONA

La jornada del 27 a la capital significà sobretot un gran esforç de propaganda i d'agitació per tal de popularitzar les consignes de les Comissions Obreres. La crida elaborada per l'Assemblea coordinadora que reuní els representants de 34 localitats fou ampliament reproduïda i també foren distribuïdes desenes de mils d'octavilles amb les reivindicacions obreres i cridant els treballadors a manifestar el dia 27. En algunes fàbriques i barriades, assemblees de treballadors foren especialment realitzades per tal de preparar la participació a la Jornada.

El dia 27, la temença de les autoritats a una acció de gran envergadura es manifestava per la presència de forces repressives, nombroses com mai, a les barriades de Correus, Via Laietana i carrers que hi donen accés, en un desplegament extraordinari.

La concentració propiament dita no arribà a produir-se totalment. La policia dissolia ràpidament els grups que es formaven. No obstant, nuclis més o menys importants de treballadors, entre ells molts joves, intentaren repetidament arrencar la manifestació. Destacà entre altres esforços, un cap que es formà a Correus i avançà pel Passeig de Colom cap a les Rambles, i un grup de manifestants que a la Plaça de Tetuan bloquejaren la circulació durant prop de vint minuts cridant les consignes de la jornada.

LLEIDA

L'anunci d'accions convocades per les Comissions Obreres alarmà als jerarques locals de Lleida. Una reunió convocada per aquests dies abans del 27 tingué per objectiu particular amenaçar als representants obrers amb mesures repressives si gosaven dur a cap la manifestació anunciada. Ja en aquest moment es produeixen algunes detencions preventives.

Res impedeix, però, que el dia 27 varis centenars de treballadors lleidatans es concentrin davant dels sindicats, penetrin i pràcticament s'apoderin del local durant un temps, fent front als policies desfermats contra ells i als jerarques que els ajudaven.

Es a destacar com la premsa local ha fet causa comú amb els manifestants. Un aspecte d'aquesta posició favorable ha estat la publicació d'amplies ressenyes de les incidències de la jornada.

La policia dispara contra els treballadors de Terrassa

TERRASSA

La manifestació del dia 27 a Terrassa ha estat la més extraordinària acció dels treballadors d'aquesta vila, que tantes d'altres en tenen ja al seu haver, i sens dubte una de les més agudes i combatives d'aquesta jornada a tot Espanya.

Prop de 10.000 manifestants ocuparen el centre de la ciutat, del Passeig dels Comtes d'Egara a la barriada de Can Anglada. En arrencar la manifestació, a la Rambla, els treballadors, que entenien expressar-se pacíficament, aixecaren cinc pancartes amb llurs consignes reivindicatives. Una brutal escornesa dels grisos, que reberen ordre d'arrabassar les pancartes fos com fos, fou la iniciadora de la violència.

El nombre i la brutalitat dels policies conseguia trencar la manifestació, però no acabar-la. Ans al contrari, davant la violència desencadenada per les forces repressives, davant l'ús de les armes —i no enlaire, sinó contra els manifestants, quatre dels quals resultaren ferits de bala, entre ells Antonio Cabello Valero, que ho fou greument, al ventre—, els treballadors s'indignaren i enardiren, s'armaren de pedres a la via i, en defensa pròpia, replicaren a les porres i a les pistoles fent retrocedir una i altra vegada als policies, els quals hagueren de parapetar-se darrera o dins llurs vehicles, els vidres de molts dels quals saltaren a bocins.

Heus ací com relata una part de la manifestació un dels seus participants: «...Després de disoldre'ns la Guardia Civil, alguns grups de manifestants ens congregavem novament a la Rambla. Els grisos i la Guardia Civil ens atacaren i foren rebuts amb una càrrega de pedres. Els manifestants, que encara formavem grups que passavem dels dos-cents, ens ferem forts a la via del tren i ni els grisos ni la Guardia Civil s'atrevien a treure'ns d'allí... ( ) ...Era emocionant veure com vailets de 15 i 16 anys que sortien d'una escola nocturna, deixaven els llibres per terra i posaven pedres dins llurs carteres, que portaven als que estaven atrinxerats a la via, mentre que ells mateixos en tiraven sense parar d'insultar a la policia... »

A la una i a les dues de la matinada, grups de joves continuaven plantant cara als esbirros i la policia es dedicava a treure els treballadors que estaven dins els bars a cops de culassa.

De la combativitat i energia de la classe obrera terrassenca davant la inqualificable agressió de era objecte per part de la Guardia Civil i Policies Armades, encapçalats pels de la « social », en dona idea una de les comunicacions per ràdio al lloc de com-

GIRONA

Concentració de mes de 200 treballadors als locals de la Delegació Provincial. Prop d'un centenar conseguixen penetrar dins la Delegació i presenten als jerarques les reivindicacions dels treballadors gironins.

TARRAGONA

Entre 150 i 200 treballadors acudiren el 27 al local dels sindicats i, per primera vegada en aquesta capital, un grup de trenta representants dels obrers arriben fins els jerarques sindicals i els fan entrega d'un plec de reivindicacions elaborades conjuntament pels treballadors, enllaços i jurats.

nament; «...Nos atacan de todas partes; llueven piedras de todos sitios. Los cristales de nuestros coches han saltado hechos trizas... » repetien els policies reclamant una i altra vegada que els fossin enviats nous reforços.

La policia s'ha ensanyat a Terrassa. No s'atrevien a fer les detencions a la llum del dia ni durant la manifestació; de matinada, els escamots de Creix dirigien la repressió contra els treballadors més apreciats de Terrassa. Es compten una trentena de detencions efectuades amb particular violència. Quan l'esposa del treballador de la construcció i estimat dirigent obrer de Terrassa Cipriano Garcia, pare de cinc fills, increpava als policies per la seva actitud barroera, aquells es giraren contra ella a bofetades i un d'ells, d'una puntada de peu al ventre la feu caure a terra. Allí mateix, davant la dona i els fills, els agents de Creix s'esbravaren pegant una i altra vegada a Cipriano Garcia, maltractes que després continuaren a la Jefatura Superior de Policia.

La població de Terrassa està indignadíssima i la policia munta una guarda nerviosa davant la temença de noves accions en defensa dels empresonats i en protesta per les salvatjades ordenades per les autoritats contra els treballadors i llurs famílies.

Manifestacions a Comarques

BADALONA

Les Comissions Obreres de Badalona decidiren entregar a la CNS un escrit amb les reivindicacions dels treballadors. El dia 27, uns 300 obrers, enllaços i jurats acudiren al Sindicat i un centenar conseguí penetrar en els locals a despit de l'oposició policia. Una reunió de jerarques fou així interrompuda i aquests hagueren de rebre els treballadors.

Protegits per la policia que ocupava els locals, els verticalistes es comportaren amb provocació i barroeria; el Secretari estripa l'escrit que li fou entregat, i un dels treballadors, Miguel Morón fou provocat, maltractat i detingut. La policia expulsà finalment els treballadors del local sindical. Una cinquantena d'obers decidiren allí mateix marxar en delegació a la Comissaria per tal de reclamar la llibertat del company detingut i solidaritzar-se amb ell. La policia en rebé a dos i volgué justificar la detenció de Miguel Morón pretextant que tenia antecedents polítics...

Les dones de Badalona es reuniren en Assemblea el dia 27, elaboraren un escrit reivindicatiu i, en acabar l'assemblea, recolzant l'acció dels treballadors, anaren totes juntes a portar el document firmat a l'Alcalde.

VILANOVA I LA GELTRU

A les set de la tarda, responant a la crida de les Comissions Obreres locals, un miler de treballadors de Vilanova, i entre ells estudiants, dones i molts joves han acudit a concentrar-se al Sindicat. La Guardia Civil havia pres posicions en tots els carrers que condueixen a la Rambla de Vilanova, però no arribà a intervenir i la manifestació es desenrotllà pacíficament, si bé al vespre foren detingudes algunes persones, al cap de poc alliberades.

Manifestacions i concentracions als sindicats

CORNELLA

Concentració davant del Sindicat nou i manifestació fins a la ciutat satel·lit de San Ildefons, aquest era el programa i aquestes foren les accions dels treballadors de Cornellà.

A dos quarts de set del vespre, uns sis-cents obrers estaven agrupats davant del local dels sindicats i allí es mantingueren durant cosa de vint minuts per, després, arrencar agafats en cadena i emprendre el camí de la ciutat satel·lit de San Ildefons.

La gent sortia als balcons al pas de la manifestació i més d'un veí baixava de casa seva per a sumar-se als treballadors. Quatre quilòmetres foren així recorreguts per un miler de manifestants cridant a cor les consignes de la jornada.

La Guardia Civil no intervingué fins al final de l'acció, quan ja els obrers es disposaven a dispersar-se.

MATARO

Al local dels sindicats i ocupant uns cent metres de carrer, de Canaletes a l'Ajuntament, mig miler de manifestants es concentraven el dia 27 a Mataró.

Un 150 treballadors conseguí penetrar dins els locals sindicals per a celebrar-hi una Assemblea que els jerarques no pogueren impedir. Un document llegit en ella resumia en vuit punts les reivindicacions de la classe obrera mataronina. Les ovacions amb que fou acollida la seva lectura indicaven pla bé que els treballadors estaven identificats amb les reivindicacions presentades.

La Guardia Civil intentà disoldre els obrers concentrats, però davant la resistència d'aquests optà finalment per retirar-se. La repressió esperà a que els obrers s'haguessin separat per reintegrar-se a les llars respectives per produir-se i efectuar algunes detencions.

ACCIONS A LES EMPRESES

ESSESA.

Una assemblea d'uns 350 treballadors discutiren de llurs reivindicacions i de llur participació a la jornada del 27. Després de l'Assemblea, un grup important d'obers sortiren a manifestar per la vila.

VILLOP.

Els obrers de l'empresa Villop pararen cinc minuts el treball i van fer una Assemblea per a discutir de les reivindicacions pròpies.

SOLER I ALMIRALL.

El dimecres van fer boicot al menjador, el dia 27 cinc minuts d'atur del treball en silenci.

NO CONSENTIM MES EMPRESONAMENTS!

Pràcticament, la policia ha efectuat detencions en totes les localitats on s'ha produït algun tipus d'acció, però no totes han estat mantingudes. Particularment extensa ha estat la repressió a Barcelona, Terrassa, Mataró i Sabadell. Hi han també detinguts a Girona.

INO ACCEPTEM QUE ELS DIRIGENTS OBRERS HAGIN D'ANAR A PARAR FORCOSAMENT A LA PRESO! Cal fer pinya entorn dels representants veritables de la classe obrera i respondre enèrgicament, massivament a l'acció policíaca fins obtenir el seu

TERRASSA:

El diumenge dia 5, una Assemblea de les Comissions Obreres amb més de 500 assistents va ésser informada de la situació i de la necessitat d'acudir en defensa dels empresonats. Els crits de ¡Visca les Comissions Obreres! i els visques

BLANES

Un centenar de treballadors acut als sindicats i es troben amb la negativa dels jerarques a deixar-los passar. Indignats decideixen traslladar-se fins una sala pública on el Governador de Girona donava una conferència i, amb la seva protesta, interrompiren i obligaren a suspendre aquella.

Els treballadors denunciaren que el cap d'estació de Blanes ha actuat en aquesta ocasió com un policia més.

SABADELL

Uns 300 treballadors respongueren a la crida de les C.O. a concentrar-se davant dels sindicats. Ja el dia abans s'havia intentat presentar un plec de reivindicacions. Un escrit amb les firmes de cinc-cents obrers demanava una sala per a reunir-se el dia 27, però els jerarques no deixaren passar als prop de cent cinquanta treballadors que acudiren a la reunió; la policia, advertida per aquells, actuà amb violència contra els obrers i efectuà algunes detencions.

CERDANS.

Atur del treball un quart d'hora el dimarts.

ASFALTES.

En aquesta empresa van fer una assemblea reivindicativa.

TALLERS ROS (Terrassa)

Plantes en els torns de treball de tarda.

A.E.G. (Terrassa)

Plantes en els torns de la tarda.

A la MATACAS i en algunes empreses de la construcció es realitzaren també accions. Dues empreses de la construcció pararen el treball i els obrers acudiren a la manifestació.

alliberament i restitució als llocs de treball respectius.

Aquesta necessitat ha estat expressada immediatament pel Comitè Local de Barcelona del P.S.U.C. i per les Comissions Obreres de Terrassa en les crides del 1 i 2 de novembre respectivament cridant a mobilitzar-se en solidaritat i defensa dels empresonats. En el moment de redactar aquesta ressenya, tenim ja notícia dels primers resultats de la mobilització en curs, resultats que resumim a continuació:

als treballadors víctimes de la repressió, corroboraren l'estat d'esperit de la classe obrera terrassenca, que allí mateix recaptà per ajudar als detinguts i llurs famílies, més de 35.000 pessetes. Als Tallers Costa, una Assemblea de treballadors decidia, a l'endemà mateix de la jornada, que si els treballadors empresonats no eren ràpidament alliberats estaven disposats a defensar-los acudint a la vaga si era precís.

BAIX LLOBREGAT:

Una Assemblea celebrada el diumenge 29 amb més de cent assistents decidia iniciar la solidaritat amb els detinguts fent una recaptà. En algunes fàbriques de la comarca s'han començat també a fer recaptas. A Cornellà, el mateix dia 28, la situació dels treballadors, els acomiadaments, expedients de crisi, detencions repressives, etc., eren recollits en una homilia llegida a l'església.

BADALONA:

Una Assemblea de les Comissions Obreres, amb assistència d'un centenar de treballadors ha abordat el problema de la solidaritat amb els detinguts i llurs famílies.

BARCELONA:

Una Assemblea de Quadres i Tècnics plantejà la solidaritat amb els detinguts i foren recaptades allí mateix més de 8.000 pessetes. A la ENASA, a la Maquinista, ha estat també iniciada la campanya de solidaritat. En una Assemblea del Metall foren recaptades més de 4.000 pessetes.

Una Assemblea de les J.O.C. celebrada el dia 1 de novembre a la Parròquia de San Ramón Nonat, tractà de la necessitat de la unitat obrera i de la incorporació dels joves catòlics al moviment obrer. Allí mateix, tot i conèixer la presència d'elements de la social dins la sala i de grisos a la porta, es feu una recaptà per ajudar als empresonats.

Per altra banda, informacions de premsa han senyalat que els tres sacerdots de Terrassa detinguts el dia 27 han demanat ésser dispensats dels privilegis que els confereix el Concordat i, en conseqüència, que se'ls traslladés a la « Modelo » junt als altres detinguts de Terrassa.

Però la solidaritat econòmica no ho és tot; cal i s'ha d'incrementar com una part important de la lluita contra la repressió, però junt a ella es necessari reforçar i multiplicar els exemples de defensa directa dels representants i repressaliats obrers: **NO S'HA D'ADMETERE VEURE ELS DIRIGENTS OBRERS EMPRESONATS.** L'acció en els llocs de treball, davant de les autoritats, la vaga, la manifestació, l'exigència de que les empreses reclamin el retorn dels seus obrers, ha de constituir el front principal de l'acció solidària.

50 ANIVERSARI...

(Ve de la pàgina 1)

d'Octubre, i en fer-ho estem segurs d'interpretar els sentiments d'admiració i estima de milers de treballadors, d'estudiants i d'intel·lectuals, de dones i de joves antifranquistes que veuen en la Unió Soviètica la plasmació de llurs ideals de llibertat, justícia i progrés.

En aquest dia, de tant profund i exaltant significat revolucionari, us desitjem, desitjem als treballadors de la ciutat i del camp, als intel·lectuals i estudiants, als científics, a la vostra magnífica joventut, a tot el poble soviètic, noves i grans victòries en la construcció del comunisme, en el manteniment i consolidació de la pau.

Els comunistes barcelonins us assegurem que continuarem lluitant incansablement per tal de contribuir a accelerar la caiguda de la dictadura i a obrir horitzons de llibertat i de progrés per a la nostra pàtria.

¡Visca la gran Revolució Socialista d'Octubre!

¡Visca la Unió Soviètica!

¡Visca el Partit Comunista de la Unió Soviètica, artífex de totes les victòries del poble soviètic!

¡Visca la unitat del moviment comunista internacional!

EL COMITE DE BARCELONA DEL P.S.U. DE CATALUNYA.

CAL REFORÇAR LA LLUITA CONTRA LA REPRESSIO

d'una crida del C. L. de Barcelona del P. S. U. C.

«...Front a l'actitud responsable dels treballadors —que s'han concentrat i manifestat pacíficament, el Govern del General Franco ha desfermat una onada de violències i de repressió contra els treballadors i el poble... ( )...El Governador Civil de Barcelona ha llençat la força pública i els esbirros de la Brigada politico-social contra els pacífics manifestants de Terrassa obrint foc contra ells i ferint-ne quatre...»

« A Barcelona, Badalona, Mataró, Sabadell i Lleida, han estat efectuades també, nombroses detencions. »

« Els policies de la Brigada politico-social de Barcelona han pegat brutalment al conegut dirigent obrer Cipriano Garcia i a la seva esposa, mare de 5 fills, en el seu propi domicili. Junt amb Cipriano Garcia han estat empresonats els dirigents obrers Angel Rozas, Angel Abad, Pedro Hernandez, així com altres treballadors. »

« **POBLE DE BARCELONA!** El P.S.U.C. us crida a reforçar la lluita contra la repressió... ( ) »

« Els comunistes cridem als treballadors, estudiants, i intel·lectuals, a organitzar aturs parcials a les empreses, assemblees i seminaris lliures, a enviar grans delegacions que protestin davant de les autoritats, a manifestar prop dels sindicats contra la política repressiva del Govern i exigir la llibertat dels detinguts... »

27 D'OCTUBRE: UN GRAN TRIOMF DE LA CLASSE OBRERA MADRILENYA

Una important acció del moviment obrer a Catalunya

El proletariat i les masses populars i anti-franquistes de Catalunya han saludat amb sentida emoció i solidaritat combativa el gran triomf assolit per la classe obrera madrilenya amb les seves Comissions Obreres en l'organització i realització de la gran i meravellosa jornada del 27 d'octubre que, com ha declarat el Secretari General del Partit Comunista d'Espanya company Santiago Carrillo, ha estat sens dubte l'acció més extraordinària portada a cap pel proletariat madrileny d'ençà de la defensa de la capital el 1936.

Aquesta realitat adquireix especial magnitud i significació pel fet que el Govern, recolzat per la premsa « ultra » i argumentant un pretès « complot a escala internacional » pretengué ofegar l'acció obrera amenaçant i disposant-se a anegar aquesta en sang, com ho prova abastament el comunicat d'Alonso Vega en el qual es dona a les forces de policia ordre de tirar sobre els treballadors i manifestants, ordre convertida en criminal realitat a Terrassa on quatre treballadors foren ferits pels trets de les forces repressives.

Aquesta criminal política provocativa i de violència del Govern i els seus « ultres » fracassà davant la fermesa i combativitat de les Comissions Obreres i treballadors madrilenys, que han confirmat brillantment per desenes de milers que la classe obrera de Madrid és avui el destacament d'avantguarda del proletariat espanyol.

Malgrat la repressió i detenció preventiva de prop d'un miler dels seus dirigents més destacats, les Comissions Obreres i treballadors madrilenys continuaren sense doblegar-se l'organització de la seva acció, a través de centenars d'assemblees obertes, públiques, dins i fora dels llocs de treball, demostrant així palesament el ridícol del mite de la « conspiració, i complot estranger ».

Així, després de la farsa electoral del 10 d'octubre i la rèplica de l'abstenció popular massiva, la fermesa i combativitat mostrada pels treballadors evidència, és una prova incontestable, com ha dit el company Santiago Carrillo, de que el poble no es deixa intimidar per les amenaces terroristes i comença a ésser conscient de dues coses fonamentals: de la seva força, de la força incontenible de les masses quan s'uneixen i es posen en moviment, i de la feblesa del règim que ja no gaudeix del mínim consens social necessari per aplicar els seus mètodes característics de Govern.

Adquireix un relleu destacat el fet que, solidaritzant-se amb la classe obrera, els estudiants s'hagin enfrontat a la repressió una i altra vegada, en ocasió de la jornada del 27 i dies posteriors, als crits de Franco NO!

EMILIA FABREGAS

El 29 d'octubre sucumbí a Barcelona Emília Fabregas. Durant varis anys, la brigadilla de la politico-social li havia prohibit la residència a la capital catalana amb tot i haver complert la condemna de divuit anys que li fou imposada per un tribunal militar.

Fa més de deu anys que, quan en compliment de la seva missió dirigent ocupava un lloc al front de l'organització clandestina del P.S.U.C., aquest comunista català fou detingut i salvatgement torturat pels agents de la brigadilla política de Creix.

Emília Fabregas tenia ara 53 anys. Militant del nostre Partit des de la seva fundació durant la guerra, en acabar aquesta emigrà a la U.R.S.S. on, en ésser envahida la pàtria socialista, s'incorporà a les files dels heroics combatents soviètics.

Alliberada Europa de l'ocupant nazi, deixà la Unió Soviètica per a venir a ocupar un lloc d'avantguarda en la lluita antifranquista.

El seu enterrament tingué lloc pel civil el 30 d'octubre a Barcelona i constituí una expressiva manifestació de condol pel combatent desaparegut i d'expressió antifranquista.

Des de les planes de TREBALL expressem a la família, a la seva esposa i filles, el sentiment de dol de tot el Partit.

Comissions SII, i que prestigiosos intel·lectuals i artistes fessin pública abans del 27 llur adhesió i recolzament a la jornada d'acció dels treballadors. De fet, la unitat, la decisió i combativitat mostrada conjuntament per treballadors, estudiants i intel·lectuals en aquesta jornada, exemplifica de manera brillant com s'està forjant en la pràctica l'aliança de les forces del treball i de la cultura.

A l'ensem, les múltiples accions del 27 en el conjunt del país demostren que les condicions per arribar a la vaga general de la classe obrera i a la vaga nacional estan madurant incessantment.

Les experiències del 27 d'octubre seran particularment beneficioses pel proletariat i les masses treballadores de Catalunya, la mobilització de les quals en aquesta jornada ha assolit resultats importants que han posat de relleu els avanços realitzats en aquest darrer període, així com determinades insuficiències del moviment de Comissions Obreres a casa nostra.

La crida de les Comissions Obreres de Ca-

(Ve de la p. 1)

rantia de que els imperialistes no poden ja imposar la seva llei als pobles disposats a defensar llur independència, i un fre decisiu als intents de certs cercles imperialistes d'encendre una nova guerra mundial.

En els actes del cinquantenari d'Octubre s'ha manifestat una vegada més l'estima i la solidaritat del P.C.U.S., dels pobles soviètics i del moviment comunista i obrer internacional envers la lluita del nostre Partit i del nostre poble. L'anunci de la presència d'una delegació del Partit Comunista d'Espanya encapçalada per Dolores Ibàrruri i la intervenció d'aquesta provocaren les ovacions més llargues i emotives de la sessió solemne de Moscou. La intervenció del nostre Secretari General Santiago Carrillo a la Sessió de Leningrad, donà també origen a una càlida demostració de simpatia envers el Partit Comunista d'Espanya i envers els pobles d'Espanya. Magnífica acollida mereixeren així mateix les intervencions de Dolores, Santiago i del President del P.S.U.C., company Moix a la Conferència científica internacional sobre el tema « El 50 Aniversari de la Revolució Soviètica d'Octubre i el Moviment Obrer Internacional » que tingué lloc a Moscou entre els dies 11 i 15 de novembre. Pot dir-se que en el conjunt dels actes celebrats, la delegació del Partit Comunista d'Espanya ha aparegut al costat de les del Partit Comunista Francès i del Partit Comunista Italià, com una de les més representatives del moviment comunista en els països capitalistes.

Finalment, el 15 de novembre tingué lloc un encontre bilateral entre la nostra delegació i una representació del Comitè Central del P.C.U.S. encapçalada pel company Brezhnev. L'entrevista, com subratlla el comunicat oficial de la mateixa, confirmà la profunda compenetració existent entre els nostres dos partits en l'apreciació dels problemes que interessen al moviment comunista en el seu conjunt. El P.C.U.S. reiterà una vegada més el seu total recolzament a la política del nostre partit i a la lluita del poble d'Espanya per la democràcia. El comunicat de l'entrevista destaca la nostra convicció de que aquesta lluita per l'eliminació del feixisme i per la democràcia obre amples perspectives per a l'establiment i desenrotllament de tot tipus de relacions entre Espanya i els països socialistes.

En resum; els actes del cinquantenari d'Octubre i l'entrevista amb el P.C.U.S. han refermat, si això és possible, la nostra seguretat de que el socialisme seguirà consolidant-se i extenent-se fins convertir-se en patrimoni de tots els pobles de la terra.

talunya ha estat sotscrita pels representants obrers de 34 localitats de les nostres comarques, incloses les quatre capitals; tenim fins ara notícies d'accions diverses en onze poblacions i entre aquestes accions destaca la lluita exemplar dels treballadors de Terrassa.

Això vol dir que el 27 d'octubre ha estat també a Catalunya la més àmplia lluita coordinada, de conjunt, fins ara realitzada, amb tot i que les accions que han estat empreses no assolissin en alguns casos la força ni el volum que l'entusiasme del moviment obrer i popular i la feblesa del règim permeten.

Cert que les mesures repressives han jugat en això el seu paper, però els exemples de Madrid i de Terrassa subratllen un fet: els mitjans de repressió amb que compten Franco i els seus ultres fracassen estrepitosament quan l'entusiasme i combativitat dels treballadors són encarrilats per un intens treball de discussió, d'explicació i organització que els uneixi i mobilitzi concretament, massivament, en cada lloc de treball i d'estudi.

La sola propaganda escrita, la discussió que no passa del nivell de Comissió Coordinadora, són insuficients: per aconseguir que les propostes i iniciatives de les Comissions coordinadores adquireixin suficient força mobilitzadora i organitzativa és imprescindible, a més, com han fet molt concretament en aquest cas les Comissions Obreres de Madrid, organitzar i portar a cap desenes i centenars d'assemblees a les empreses, als tallers, als barris, assemblees on tots els treballadors puguin conèixer, discutir, millorar i adoptar, oberta i públicament, tant el contingut com les formes concretes de les accions proposades. Cada nucli de treballadors, i molt particularment els centres decisius que constitueixen les grans empreses, han de saber que han de fer i com ho han de fer. Què i com que ha d'establir l'àmplia discussió i decisió col·lectiva dels propis treballadors, element insubstituïble de les grans accions de masses.

Comprendre això i lluitar per subsanar les llacunes que pugui haver-hi en aquests aspectes en cada lloc, és essencial per a prosseguir l'acció cap a nivells cada dia més elevats, cap a les lluites coordinades d'àmbit nacional de la classe obrera i del poble.

En defensa de llurs terres

La lluita dels colons de la Unió Laical de Lleida

Una vegada més salta a la llum pública l'escandalosa especulació dels Beneficiats de la Catedral de Lleida. La seva actitud tancada al tracte honest i impregnada de superbia feudal, ha obligat els colons a adreçar-se al Papa demanant la intervenció de l'alta autoritat eclesiàstica, en un escrit que ha recollit centenars de firmes.

Els beneficiats, davant la fermesa dels colons en defensa de terres que han mil vegades regat del seu suor, afegeixen a la pressió econòmica i a la coacció la infàmia quan fan escriure a la premsa que els pagesos « volen fer especulació amb les terres ».

La gent del poble opina que cal impedir que la Unió Laical conseqüeixi els seus propòsits: No s'ha de permetre als Beneficiats de la Catedral de lligar una nova soga al coll dels pagesos que venen explotant des de fa generacions, com pretenen fer imposant-los la venda de les terres per separat i a través dels crèdits de la Banca privada.

El camí que segueixen els colons, d'unitat conscient i abnegada en defensa de llurs drets, de denúncia de les tropelies a que són sotmesos, és el bon camí. Un camí que ha donat i dona cada dia proves de la seva viabilitat. Els treballadors, i en primera fila els comunistes que no cessem de proclamar la necessitat nacional d'una Reforma Agrària que dongui la terra a aquells que la treballen, i amb la terra els crèdits i mitjans necessaris per tal de conrear-la en condicions òptimes, estem al costat de les sis-centes famílies que lluiten per conservar la terra i la llar, i ens sentim solidaris de llur acció.